

Efter *stk. 5* foreslås meddelelse af autorisation betinget af, at ansøgeren har stillet betryggende sikkerhed for pengekrav, som måtte opstå som følge af virksomheden som anmelder. De pengekrav, der henvises til, er de erstatningskrav, der beskrives i § 49 c, stk. 3 og 4.

Kravet om sikkerhedsstillelse angår kun krav, der opstår som følge af, at anmelderen har handlet som anmelder. Sikkerhedsstillelsen skal derfor eksempelvis ikke dække ansvaret for fejlagtig juridisk rådgivning i forbindelse med en anmeldelse. Endvidere skal sikkerhedsstillelsen kun dække krav, der opstår, når anmelderen rent faktisk har foretaget en anmeldelse. Erstatningskrav som følge af, at en anmelder ved en forglemmelse undlader at foretage en anmeldelse til tinglysning, er således ikke omfattet af kravet om sikkerhedsstillelse.

Der kan ikke gives en udtømmende opremsning af de erstatningskrav, som er omfattet af kravet om sikkerhedsstillelse. Visse typetilfælde kan dog nævnes. Eksempelvis vil en fejlagtig angivelse af hovedstol og rentesats kunne udløse erstatningskrav omfattet af kravet til sikkerhedsstillelse. Manglende overholdelse af den kontrolforpligtelse, der beskrives i § 49 c, stk. 2, vil ligeledes kunne udløse et erstatningskrav omfattet af kravet til sikkerhedsstillelse.

Desuden omfatter kravet om sikkerhedsstillelse statens regreskrav i medfør af den foreslåede § 49 c, stk. 4.

At der skal være tale om behørig sikkerhed betyder, at både skadelidte og staten skal have væsentlig sikkerhed for at få eventuelle tab dækket. Det vil i hvert fald være tilfældet, hvis der er tegnet forsikring eller stillet garanti, der dækker statens udgifter til de pågældende erstatningsudbetalinger.

Justitsministeren kan bestemme, at en ansøger helt eller delvist opfylder kravet i stk. 4, 1. pkt. – om betryggende sikkerhedsstillelse – ved at opfylde krav, der stilles i anden lovgivning. Denne regel vil bl.a. kunne få betydning for virksomheder, der i forvejen skal opfylde krav om økonomisk soliditet.

Justitsministeren fastsætter efter *stk. 5* nærmere regler om bl.a. udformningen og indholdet af ansøgninger om autorisation og om betingelserne for at opnå autorisation, herom om sikkerhedsstillelsens størrelse og art samt dens tidsmæssige udstrækning.

Der vil endvidere kunne fastsættes regler om opkrævning af et gebyr for autorisationen. Gebyret vil i givet fald blive fastsat, så det dækker de udgifter, der er forbundet med behandling af ansøgningen om autorisation. Det foreslås desuden, at det som et vilkår for en autorisation kan fastsættes, at autorisationsindeha-

veren på begæring dokumenterer, at sikkerhedsstillelsen er i kraft.

For så vidt angår de nærmere regler om kravet om betryggende sikkerhed for pengekrav, som måtte opstå som følge af dennes virksomhed som anmelder, må der foretages en vurdering af, hvilke tab der må forventes at ville kunne forekomme. Endvidere bør kravene fastsættes under hensyntagen til omfanget af den pågældende anmelders virksomhed, samt under hensyntagen til de lovkrav om solvens mv., der gælder for den erhvervsgruppe, som den pågældende anmelder tilhører.

I det omfang, der kræves særlig sikkerhedsstillelse, vil denne typisk skulle etableres i form af en forsikring, garantistillelse eller begge dele. I de fleste tilfælde vil anmelderen kunne opfylde kravet om sikkerhedsstillelse ved at udvide sine eksisterende aftaler om forsikringsdækning og garantistillelse. Sikkerhedsstillelsen skal give skadelidte og – ved regreskrav – staten et direkte krav mod garantistiller eller forsikringsselskab.

Efter *stk. 7* kan andre personer end de i stk. 2 nævnte autoriseres som anmeldere, hvis de ud over kravene i stk. 4 og 5 opfylder de krav, der er stilles i stk. 7 vandel og økonomi. Tinglysningsretten påser om betingelserne er opfyldt, jf. stk. 1.

Bestemmelsen i *stk. 8* omhandler betingelserne for at opnå autorisation som anmelder, når ansøgeren er en juridisk person, dvs. selskaber, fonde, foreninger og lignende.

Kravene i stk. 8 går ud på, at direktører og bestyrelsesmedlemmer i en juridisk person, der ansøger om autorisation, skal leve op til de samme krav, som efter stk. 7 stilles til fysiske personer, herunder krav om at stille sikkerhed efter stk. 5.

I medfør af det foreslåede sidste pkt. i stk. 8 vil eksempelvis udenlandske juridiske personer, der er omfattet af EU-rettens regler om fri bevægelighed, kunne meddeles autorisation som anmelder på lige fod med de i 1. og 3. pkt. nævnte juridiske personer, der er hjemmehørende her i landet.

Efter *stk. 9* skal en juridisk person, der efter stk. 8 er autoriseret som anmelder, give Tinglysningsretten besked om eventuelle ændringer i sammensætningen af bestyrelse eller direktion, således at retten kan vurdere, om betingelserne for autorisationen fortsat er opfyldt. Hvis der som følge af personudskiftningen træffes afgørelse om, at en autorisation ikke kan opretholdes, kan afgørelsen kæres efter retsplejelovens almindelige regler.

Hvis der findes personer, der har en bestemmende indflydelse over et selskab mv., er det efter stk. 10 en